

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1885. 100

C. A. F. - uds. Forlag

C. W. Peters & Kähler Jørgensen

RÖNNEBEKSHOLM

i Sjælland

RÖNNEBÆKSHOLM

i Sjælland

paa Moen og oprettede Marienborg, som fik Navn efter hans Frue; da han var af en haard og stridig Character, tyrannisk mod sine Undergivne, chicanøs og gjenstridig mod Andre, fik han snart en Mængde Processer, som han tabte for Høiesteret, i hvilken Anledning han skal have begivet sig til Sverrig, men 1772 var han dog tilbage og en virksom Deeltager i Sammenværgelsen mod Struensee — der endog gik ud fra hans Huus i Bimmelstafet ved Siden af Petersens Jomfruskoster, — ophidsede Folket og udbredte overalt Bagevædder mod Dronning Caroline Mathilde og Struensee, medens han opfordrede til at søge Frelse hos Juliane Marie og Krøyerprindsen. Hans Len var Kammerherreneglen, men strax efter faldt han i Unaade, formodentlig fordi Magthaverne frøgtede hans rænkfulde Character og Duclighed til i en Sammenværgelse at sætte Madsjerne i Bevægelse; han blev forvist fra Hoffet, boede længe i Bordingborg, købte 1777 Ronnebæksholm, som han siden bebodde og hvor han endnu erindres som en tyrannisk Herre, og betræbte sig, men stedse forgyldes, for at vinde Magthaverne, der altid betragtede ham med største Mis-tænksomhed. Som alt tidligere berettet skal et Parti, der søgte at sætte Kronprindsen paa Thronen, have henvendt sig flere Gange til ham om Medvirkning, men, som Familien paastaar, uden Held, da han undskyldte sig med sin Alder; imidlertid skal Svigerdatteren have angivet de mistænkelige Besøg — vist om med sin Mand, Thomas Beringkjolds, Samtykke, — og der udstædtes nu en Arrestordre, som Amtmand Bjelke, Byfoged Wulf og Regimentsquartiermester Schiøt lykkeligvis erøperede den 6 Juni 1781.

Det har noget yderst comiskt ved sig at læse disse Herrers Rapport, hvor de med stor Naivitet fortælle den brugte Fremgangsmaade. Det er sienlyligt at de ikke have vovet at arrestere ham paa Ronnebæksholm, af Frygt for en forsvulmet Modstand, hvorfor Amtmanden indbød ham til sig for at tale om nogle øde Jorder i Odderup; uden nogen Ahuelse indfandt Beringkjold sig og blev modtaget af Amtmanden, som selv førte ham op i sit Bærelse, hvor Schiøt, med en ladet og opspændt Pistol, Amtmanden og Byfogden samt to Tjenere ikke ansaae sig for tilstrækkelig mandstærke til at arrestere den 61aarige ubevæbnede Mand, men Byfogden tilkaldte fra Sidsværelset en der opstillet Reserve, bestaaende af fire haandfaste Borgere — tre Bærtshuusholdere og en Eskomager — med skarpladte Geværer. Beringkjold underkastede sig uden Modstand og blev ført til Castelllet, men netop den overdrevne Forsigtighed bevirkede at det Vigtigste blev forsvunnet, thi under denne Huksumhei løb Jægeren, som der fortælles, hjem til Ronnebæksholm og berettede det Passerede, hvorpaa den anden Svigerdatter, Ditlevs Kone, opbrandte alle hans Papirer og Breve. Dette er vel Grunden hvorfor der aldeles intet oplyses imod Beringkjold, der

dog, som en for Statens Sikkerhed farlig Person, efter to Aars Fængsel hændtes til Statsfængsel sin Livstid; han sad paa Munkholm og Bergenhuus og benaadedes 1795 mod at opholde sig under Opsigt i Stavanger, hvor han døde 1803.

Ronnebæksholm blev ved en Cabinetsordre af 9 Juni 1781 stillet til Kammerherrinde Beringkjolds Raadighed; hun skødede det Aaret efter til sin Son Ditlev for 47,000 Rdl. og var allerede strax efter Mandens Fængsling flyttet til Sortebrødrøkoster ved Næstved, hvor hun pinteas af den nedrige Regimentsquartiermester Schiøt, som havde gjort sig til hendes Fangevogter; han nægtede hende endogfaa at læse et Brev, Manden fik skrevet hende til fra sit Fængsel, og faa fornyttet var hun at hun ikke turde vove paa at giere dette uden at spørge ham; hun døde allerede 1783 af Sorg over al denne Glendighed: Schiøt blev til Belønning gratis Justitsraad. Ditlev Beringkjold blev Conferentsraad og fik tilligemed Broderen Lov til at antage Navnet Vedel-Sparre, da de ansaae deres eget for vanæret; senere blev han Kammerherre og synes ligesom Broderen at have været med i Angiveriet mod Faberen, idetmindste er det klart at Ministeriet har troet at burde belønne dem begge. — 1798 solgte han Gaarden for 85,000 Rdl. til Grev Joachim Moltke, Kammerherre og Oberst, der døde 1820, hvorefter hans Enkefrue, Eline Cathrine Neergaard, 1839 solgte den ved Auction til Universitetsforvalter Kammeraad Thomas Ludvig Grüner for 92,100 Rdd. r. S.; denne beholdt den til d. 16. Juli 1840, da han solgte den — Skjøde af 4 September 1841 — for 135,000 Rdl. til Cand. juris Harald Tøft, som ombyggede Hovedbygningen og affaffede Hovetiet mod et Vederlag af 25 Rdd. pr. Gaard. Han døde i November Maaned 1841 og hans Enke, Marie Carlzen, eier nu Gaard og Gods, som efter den gamle Matrifel bestaaer af 29 Td. frit og 242 Td. ufrit Hartkorn, efter den nye af 47 Td. 2 St. $\frac{1}{2}$ Alb. frit og 255 Td. 3 St. $\frac{1}{2}$ Alb. ufrit Ager og Engs, 1 Td. Skovskjolds Hartkorn; af Bøndergodset er der indtaget 21 Td. 2 St. 3 Fd. Hartkorn under Hovedgaarden, men dog tildeels bebogget med Huse; desuden Ronnebæk Sogns Kongetiende, matr. for 23 Td 3 St., tiendeydende Hartkorn 179 Td. 4 St.; en Universitets Arvefastegaard paa 6 Td. 6 St. 1 Fd. $\frac{1}{2}$ Alb. Hartkorn, tilkjøbt af Kammeraad Grüner; en Veir- og Hestemølle. Hovedgaardens Areal udgjør omtrent 630 Td. Land, hvoraf 60 Td. Land Banker, som bruges til Faaregræsning. Skovene indtage 250 Td. Land og bestaae af Eg, Bøg, Fyr, Gran og Elle; de ere indfædede og i sluttet Bestand. Bøndergodset bestaaer af: Myrupgaard, sammenlagt af tre Bøndergaarde, en Universitets Arvefastegaard, 30 Gaarde, 54 Parceller og Huse med Jord, — 2—25 Td. Land — 34 Huse uden Jord; det er beliggende i Ronnebæk, Næstved, Everdrup og Vester Egtsborg Sogne.

